

Vlažnost

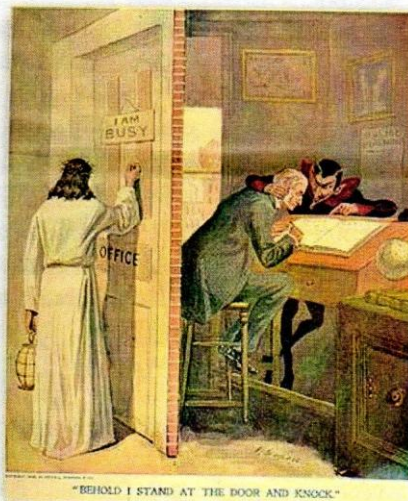
podle sv. Jana Marie Vianneye

Moji drazí,

v poslední knize Písma svatého ve Zjevení sv. Jana nalézáme několik důležitých varování. Jedno z nich je ve 3. kapitole, kde čteme:

„Poněvadž jsi vlažný, a nejsi ani teplý ani studený, vyvrhnu tě ze svých úst. Neboť pravíš: ‚Jsem bohat, mám hojnost a nic už nepotřebuji‘; a nevíš, že jsi ubožák politováníhodný, chudý, slepý a nahý. Radím ti: Kup si ode mne zlato ohněm vyzkoušené, abys zbohatl; a bílá roucha, aby ses oblékl, aby nebylo viděti tvou hanebnou nahotu; a masť, aby sis pomazal své oči a viděl!“

Kdo se neulekne, zbožný posluchači, když uslyší z úst samého Boha tak surový výrok proti biskupovi, který, jak se zdálo, svědomitě vykonával všechny svoje závazky jako věrný služebník církve? Jeho život byl nenapadnutelný. Svůj majetek užíval správným způsobem, káral prohřešky, nedával nejmenší pohoršení, postupoval vzorně a příkladně. A přesto mu Pán skrze ústa sv. Jana říká, že ho zavrhne a potrestá, jestliže se nezmění. Tento příklad je tím hroznější, že touto cestou jdou mnozí, a nemají přitom žádné obavy o spásu své duše. Nepatříme také k těmto lidem? Jsme na správné cestě? To nevíme a odtud pramení i náš strach. Jak strašná je tato nejistota!

Jak se vlažnost a lenost pozná?

Nyní nebudeme pojednávat o lidech, kteří žijí ve smrtelném hříchu – ty čeká na věčnosti strašná Boží pomsta. Když mluvím o vlažné duši, nemluvím o těch, kteří ani na velikonoce nejdou ke zpovědi a ke sv. přijímání. Ti ať pamatují, že i přes své modlitby a dobré skutky půjdou do záhuby.

Mezi vlažné nepočítám také ty, kteří by současně chtěli patřit Bohu i světu,

kteří se klaní před svým Tvůrcem, ale zároveň vztahují ruce ke světu. Takové osoby obvykle vyhledávají sobě příjemného zpovědníka, který by pochopil jejich přestupky. Často můžeme spatřit mladou dívku, která ještě před měsícem nebo před dvěma týdny klečela u zpovědnice, a dnes se vyparáděná oddává tancování, zábavám nebo nemravně rozpráví s mládenci. Jak smutné jsou to vyhlídky, jak politováníhodné v očích Božích. Kdo chce sloužit Bohu i světu zároveň, ten znevažuje Spasitelovu Krev, i když se zpovídá vyhledávajíc sobě kněze, kteří hledí přes prsty na jeho svinstvo a lehce mu dají rozhřešení.

Chci mluvit o vlažných duších. Ty ještě úplně v Božích očích nezemřely: je v nich víra, naděje a láska, ale víra – bez horlivosti; naděje – bez síly; láska – bez ohně a zápalu.

Srovnejme dobrého a vlažného křesťana

Dobry křesťan chce náležitě znát pravdy víry a často je promýšlí. Ochotně naslouchá Božímu slovu a nachází v něm zalíbení. Čas strávený nasloucháním pravdám víry je mu příjemný. Prchá před tím co Bůh zakazuje a horlivě plní jeho nařízení. Pamatuje na Boží soud a horlivě se stará o růst v dobrém, stanovuje si pokání a co dosud vykonal považuje za nic. Spíše lituje, že ztratil mnoho času, ve kterém mohl nashromáždit velký poklad pro život věčný. Často rozjímá o Ježíšově utrpení, touží a prahne jen po Bohu, pozemská dobra mu nejsou ničím, světská radost ho naplňuje odporem, protože ví, že je učedníkem Ukřižovaného. Jeho život je životem slz a utrpení, smrt pro něj není strašná.

Úplně jiný je **křesťan vlažný**. Věří sice, ale jeho víra je slabá. Ví, že ho Bůh vidí v každé chvíli, ale nezabrání mu to v pádu. Ví, že se ve stavu vlažnosti Bohu nemůže líbit, ale nedělá nic, aby se z této duchovní letargie dostal. Ví, že Ježíš ve svátosti pokání odpouští hříchy a uděluje mnoho milostí, ale jeho jakoby se to netýkalo. Ví, že ve svatém přijímání je sám Bůh, ale je lenivý jít ke zpovědi a jeho svatá přijímání jsou velmi řídká. Většinou dělá jenom to, co dělají všichni ostatní. Slovo Boží poslouchá s nechutí, zdá se mu, že už všechno ví. Pro vyšší věci nemá pochopení. Cítí odpor k delší modlitbě, Otčenáše odřiká v roztržitosti; žije ještě, ale pro nebe neumí a nechce pracovat. Někdy udělá rozhodnutí k nápravě, ale i přesto je jeho život po mnoho let stejný. Když na něj dobrotivý Bůh sesílá kříže a těžkosti, oddá se smutku, nářku, reptání a nejednou dokonce upadá do zoufalství. Nepamatuje, že milosrdný Bůh ho skrze toto utrpení chce odvrátit od světa a přiblížit k sobě.

Zásadní rozdíl mezi duší dobrého a vlažného křesťana je v pokoře a pýše. Vlažný křesťan si mnoho o sobě myslí, ochotně naslouchá pochlebování, na mysl mu téměř nepřichází jeho slabosti, často spoléhá na své postavení a schopnosti. Když upadne do hříchu, svůj poklesek připisuje bližnímu a ujišťuje se, že příště se budu více bránit. Naopak dobrý křesťan se cvičí v pokoře jak jen může. Neustále si připomíná své slabosti a bídu a je si vědom, že kdyby ho Bůh nechránil, lehce by upadl. Ze zkušenosti ví, jak je náchylný ke hříchu, proto se snaží, aby celý jeho

život byl aktem upřímné modlitby. Prchá před příležitostí ke hříchu.

Zamysleme se dobře nad tím, drazí přátelé, do které skupiny lidí patříme. K hříšníkům, kteří nemyslí na spásu své duše, kteří už skoro přehlušili výčitky svědomí? A možná, že jste připočtení ke spravedlivým, kteří myslí jen na Boha a k Bohu směřují, kteří mají o sobě pokorné mínění a považují se za nejnehodnější bytosti na světě? A můžete patřit mezi ty lhostejné a bojácné duše, které tu byly charakterizovány. Kterou cestou postupujeme? Kdo může o sobě s jistotou říci, že není velkým hříšníkem ani vlažným člověkem, ale spravedlivým a vyvoleným? Ach, drazí posluchači, kolik křesťanů horlivých v očích světa je vlažných před Bohem, který zná nejskrytější tajemství srdcí.

Prostředky proti této duchovní chorobě

Jestliže se chcete, drazí posluchači, zbavit vlažnosti, přeneste se občas v myšlenkách k bránám pekelných propastí a poslouchajte tam nářek a sténání zavržených, kteří navěky zahynuli, protože ve věci záchrany své duše byli líní a vlažní. Potom pohleďte k nebi, jakou chválu si vysloužili svatí, protože když byli na světě, mužně bojovali a tvrdě potlačovali své vášně.

A dále si představte, že jste na divoké pustině, v ponurém lese, kde vidíte množství bohulibých lidí, kteří po padesát či sedmdesát let oplakávali své hříchy a konali za ně tvrdé pokání. Pohleďte na řeholníky – jak usilovně se starali o to, aby mohli často a důstojně přistupovat ke svátostem svatých! Uvědomte si, jak byli pokorní a přáli dobro svým pronásledovatelům. Pohleďte na nespočetné zástupy mučedníků, kteří chtěli stále více trpět z lásky k Bohu, kteří šli na popravu s větší radostí než králové na trůn!

Na závěr zdůrazněme, že není nic tak nebezpečné jako vlažnost a lhostejnost ve věci záchrany duše, neboť je větší naděje, že se obrátí velký hříšník, než vlažná duše.

Odpustky pro duše v očistci

V úterý 1. 11. a ve středu 2. 11. získávejte při návštěvě kteréhokoli kostela či kaple plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

Kalendář na rok 2012

I letos opět prodáváme stolní kalendář na rok 2012, který vydal náš hranický děkanát. Kalendář stojí 60 Kč a je k dostání v sakristii.

POŘAD BOHOSLUŽEB na 30. 10. – 6. 11. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 30. 10.	31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ změna času	Hustopeče	8:00	za + Zdeňka Indrucha, + sestru a Rozálii Oblůkovou
		Špičky	9:30	za Vlastu Hýžovou, mžl a r 2 str
		Bělotín	11:00	za farníky
		Hustopeče	14:00	svátostné požehnání, průvod na hřbitov a pobožnost za duše +
Úterý 1. 11.	VŠECH SVATÝCH slavnost	Hustopeče	16:30	za r Holubovu, Dorčákovu, Ovčáčíkovu a Šebestíkovu
Středa 2. 11.	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ památka	Černotín	16:00	za + Ludmilu a Františka Šnejdrovy, + děti, zetě Miloslava, ž a + r a DO
		Špičky	17:00	za Josefa Plesníka 2 rod, sour, staříčky, ž a + r, Zdenku Votroubkovou a DO po mši pobožnost na hřbitově
Čtvrtek 3. 11.		Bělotín	16:30	za Marii Dvorskou, mžl a DO po mši pobožnost na hřbitově
Pátek 4. 11.	Sv. Karla Boromejského, biskupa	Hustopeče	16:30	za rod Jamborovy, s, snachu a rod Štaffovy
Neděle 6. 11.	32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Měsíční sbírka	Špičky	8:00	za rod Fr. a Annu Škařupovy, Josefa a Aničku, za rod Michalíkovy a dary DS pro ž r
		Hustopeče	8:00	za ž a + myslivce
		Černotín	9:30	za rod Andršovy, Rýparovy, 2 s a vnuka
		Bělotín	11:00	za + varhaníka Josefa Valentu, jeho rodinu a DO
		Černotín	14:00	pobožnost na hřbitově

- V týdnu bude první pátek v měsíci, proto budu opět navštěvovat nemocné a také vykonáme dušičkové zpovědi a adorace před Nejsvětější Svátostí.
- Sbírka na misie vynesla v Hustopečích 12 537,- Kč, ve Špičkách 2 423,- Kč, v Černotíně 5 480,- Kč a v Bělotíně 5 960,- Kč.
- První setkání birmovanců bude 11. 11. v Hustopečích v 18 hodin na faře.

Telefon na faru: **581 626 040**